Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

æ omã que inbis inferunt. longe ab aplica dissonant fide. Sxq figmta
ee prauitatis heretice cõpbant. Sunde ne uti illa quidẽ deqb dubitari
dirum collocanda sunt. s; ut aliena penitus æ apietatis regula discere
patia ppellenda. Sed ad hystorie ordinẽ redeam. . xxvi.

Ibi Symoni mago menander succedit. secutũ diabolu. ñ inferi p
mo æ ipse samarites genẽ. in arte aũt magica solus reptus ẽ. q ñ m
eqperare. s; æ supgredi impietatẽ posset magistri. Maioribq pe
portentis efferebat. semetipsũ saluatorẽ dicẽs. ad hominũ salutẽ de
celestib æ inuisibilib seli destinatũ. asserens ñ alit posse unũ quẽq;
anglos seli uincẽ. n pus a semet magice artis pordinẽ suscipet dis
ciplinã. æ pbaptismũ a se datũ immortalis æ eẽ effectus. in hac
uita ppetuus fieret. Sue oma ex libis hyrenei uolentib secure ptaci
lee. S; æ iustinũ inbis ipsis inqb symonis fecerat mmonẽ. etã
de hoc talia qda sebit. menandrũ qnda samaritanũ ex uico capa
ratthea. symonis discipln. stimulis demonicis incitatũ uenisse
antyochã. æ quã plurimos partẽ magicã decepisse secũ. q hoc
etã suadere potuit sectatorib suis qd ñ eẽt morturi. Sxquib
in hodiernũ sunt aliq ex illo eadẽ confitentes. qd ẽ ue diaboli cõ
mentũ. ut homines magi ãano s nomã imponerent. q p hoc sem
æ uenabile religionis nrẽ mistium macularent. Sui tam irrident
æ spnunt ecclastica dogmata. t de immortalitate anime. t de re
surrectione mortuoꝝ. Verũ hi talib fieri auctorib despe salutis
æ uite penitus excidunt. Ca p. xxvii.

Sed æ alios idẽ demon qs a bamore ã separare ñ potat. alia michi
omin arte decepit. id ẽ hebionedos qui intpretantur pauperes.